

sken er fanget paa et Sted, hvor den ikke maa være fanget, naar der et andet Sted gives Tilladelse til at fange en mindre Fisk og bringe den i Handelen. Derfor tror jeg, vi enten maa gaa til Minimum eller til Maksimum af dette; hvad der tjener Fiskerne bedst, kan jeg naturligvis ikke sige eller have nogen Mening om; men jeg tror, det er uheldigt, at vi have to forskellige Bestemmelser at bedømme Fiskene efter.

Landbrugsministeren (A. Hage): Som jeg før bemærkede, kan der jo være forskellige Punkter i Lovforslaget, hvor der kunde være Tale om at gøre Ændringer, men naar det ærede Medlem ankede over, at § 9 er uheldig for Landbruget, maa jeg dog minde det ærede Medlem om, at § 9 er i alt væsentligt uforandret efter Lov af 5te April 1888, saaledes at der ikke er paalagt Landbruget nogen ny Ubehagelighed gennem denne Paragraf, og jeg har ikke hørt, at Landbruget, siden Loven af 1888 udkom, har haft nogen Grund til at beklage sig over denne Bestemmelse. — De Bemærkninger, som det ærede Medlem dernæst gjorde med Hensyn til § 12 om Aaers og Bækkes Udløb, skal jeg i Øjeblikket ikke komme nærmere ind paa. De paagældende Afstande have for øvrigt været Genstand for ret vidtløftige Diskussioner, og om det netop er de rigtige Afstande, skal jeg ikke her udtale mig om. — Naar endelig det ærede Medlem ankede over, at § 14 har forskellige Maal, skal jeg fuldstændig give ham Ret i, at det praktisk set er uheldigt at have forskellige Maal for de samme Fisk i vore Farvande, men jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at naar § 14 er delt i to Dele, saaledes at den første Del omhandler Kattegat og Øresund, hvortil foruden de ved Kysterne umiddelbart liggende Stæder regnes Aalborg, Mariager og Randers, medens den anden Del omfatter de øvrige Farvande, da har man taget de førstnævnte Farvande ud for sig for at komme i Overensstemmelse med Konventionen. Det er ganske klart, at hvis Konventionen skal gennemføres, maa vi have ens Maal med den Magt, med hvem vi afslutte Konventionen. Man har ment, at man netop for at imødekomme Fiskerne her i Landet har kunnet sætte noget mindre Maal for de Farvande, som Konventionen ikke vil komme til at omfatte, idet man gaar ud fra, at i hvad vi kalde vore Indvande, ere Mindstemaalene for Fiskene i det hele mindre end i de førstnævnte

Farvande, Kattegat og Øresund, hvor man — i alt Fald for Kattegats Vedkommende — maa sige, at de i § 14 opstillede Maal ingenlunde ere for store.

Da ingen flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen, og

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden formelig Afstemning.

Breinholt-Vandborg: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 11 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Valg for Landstingets Vedkommende af 2 Statsrevisorer for Statsregnskabet for Finansaaret 1897—98.

Formanden: Jeg beder ærede Medlemmer lægge Mærke til, at da der kan vælges baade Medlemmer af Rigsdagen og Personer, som ikke ere Medlemmer af samme, maa de paagældende betegnes tilstrækkelig nøjagtig, saaledes at der ingen Misforstaelse kan opstaa.

Der afgaves i alt 54 Stemmesedler. Valgte blev Landstingsmand *Carstensen* med 34 Stemmer og Folketingsmand *Dinesen* med 31 Stemmer. Derefter havde Folketingsmændene J. C. Christensen og Harald Holm hver 20 Stemmer, og Kaptajn M. P. Jensen, Bornholm, 1 Stemme.

Carstensen: Idet jeg takker det høje Ting for den Tillid, det atter har vist mig, meddeler jeg, at jeg modtager Valget som Statsrevisor.

Formanden: Hermed er Dagsordenen udtømt, og jeg skal saa angive Dagsordenen for næste Møde, som afholdes Onsdag den 26de ds. Kl. 1 $\frac{1}{2}$, og Dagsordenen vil da være:

1) *Valg af 11 Medlemmer til et Udvalg angaaende:*

Forslag til Lov om Saltvandsfiskeri.